

ря вчасно госпіталізувати хворого тощо. Фактично ж йшлося про професіоналізацію робочого місця сільського лікаря, яка була досягнута тільки згодом.

Таким чином, досить тривале перебування Д.К. Заболотного у Чоботарці почалось із родинної трагедії – смерті дружини і закінчилось із припиненням активних воєнних дій в регіоні. Матеріали архіву музею-садиби Д.К. Заболотного дозволяють частково відтворити повсякдення відомого вченого-лікаря в його професійній практиці та зберегти історичну пам'ять про ті буремні та важкі часи. Разом із тим, перебування Д.К. Заболотного у Чоботарці ставить перед дослідниками необхідність вивчати нові аспекти життя та творчості цієї непересічної особи.

Список використаних джерел

1. Заболотний Д.К. Сифилис, его патогенез и этиология. Петроград, 1919.
2. Музей-садиба Данила Кириловича Заболотного. *Фонд рукописні документи*. План «Хатки здоров'я»
3. Музей-садиба Данила Кириловича Заболотного. *Фонд рукописні документи*. Реєстр пацієнтів Д.К. Заболотного.
4. Одесские новости. 1918, 16(3) нояб.
5. Ганнущенко К.С. Данило Кирилович Заболотний. Київ, 2006.
6. Гірняк Н. Останній акт трагедії Української Галицької Армії. [США]: Укр. військ.-істор. ін-т у США, 1959.
7. Годований Є. Прийом професором Д.К. Заболотним хворих у с. Чоботарка. *Сіл. новини* (Крижопіль). 2002, 28 груд.
8. Заболотний Данило Кирилович. *Випускники Одеського (Новоросійського) університету*. Одеса, 2005. Вип. 1. С. 84.
9. Мацелюх Б. Данило Кирилович Заболотний. «Діти мої дорогі, любіть науку і правду» : (до 150-річчя від дня народж.). *Світогляд*. 2016. № 5 (61). С. 28 – 35.
10. Мазинг Ю.А. Даниил Кириллович Заболотный: вчера и сегодня. Ч. 2. *Пространство и время*. 2018. № 1/2. С. 151 – 168.
11. Рябий М. Золота колиска. Макарів, 2010.

Лілія ЩЕРБІН,

кандидат історичних наук, доцент кафедри
всесвітньої історії Прикарпатського національного
університету імені Василя Стефаника.
м. Івано-Франківськ, Україна

ТУРЕЦЬКІ ВІЙСЬКОВІ ПОХОВАННЯ ПЕРШОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ НА ТЕРИТОРІЇ ІВАНО-ФРАНКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Події Першої світової війни тотально змінили економіку, політику, ідеологію, людей, а також ландшафти. Території, де відбувалися бої, ставали місцями вічного спочинку загиблих військових, місцями пам'яті, місцями забуття. Військові операції 1914–1917 рр., діяльність військових шпиталів зумовили виникнення значної кількості військових некрополів на території Івано-Франківської області.

У 1916 р. на Східний фронт у Галичину прибули турецькі військові підрозділи: 15-й корпус у складі 5-ї турецької армії, яка перебувала під командуванням німецького генерала Лімана фон Зандерса [1]. Галицька кампанія ознаменувала важливий історичний момент як перший випадок участі турецької армії в зовнішньому конфлікті під командуванням союзних сил. У Галичині 15-й армійський корпус зазнав загальних втрат приблизно у 25 000, а ще 10 000 турецьких солдатів стали військовополоненими [4]. До 26 вересня 1917 р. частини 20-ї дивізії повернулися до Стамбула. Військові поховання турків знаходяться на території Івано-Франківської, Тернопільської та Львівської областей. На Івано-Франківщині ці цвинтарі розміщені в околицях сіл Верхня Липиця, Лопушня [1].

На цвинтарі у с. Лопушня у 1916–1917 рр. поховано близько 200 вояків 19-ї та 20-ї Османської дивізії з 15-го корпусу турецької армії. Меморіал зроблений у вигляді каскаду, у верхній частині якого – обеліск сторічної давнини, а внизу – сучасний [3].

19-21 травня 2016 р. у с. Лопушня під час відзначення 100-річчя перебування турецьких військ на Східному фронті посол Туреччини в Україні Йонет Джан Тезель урочисто відкрив меморіал турецьким воїнам, встановлений за кошти Туреччини [3].